

Planeta GalSor. Galaxia Andromeda.

O dată la 100 de ani, o navă este trimisă pe satelitul Kepler să aducă cel mai de preț material natural din univers.

Fără acesta, galsorienii din lumile de Sus și de Jos nu pot supraviețui.

Traectoria navei intersectează orbita Pământului...

PARTEA I

EXTERIOR. CURTEA COPIILOR PETRU (12 ANI) ȘI IOANA (8 ANI) - ZI

IOANA

(în mers, ușor exasperată)

Petrule, ți-am mai spus că nu s-a auzit nimic!

PETRU

(ajuns deja la scara căsuței, calm)

Uite, dacă n-ai curaj să vii să vedem ce e acolo, să știi că înțeleg. Chestiile astea... nu sunt pentru toată lumea! E nevoie de curaj, de abilități și... nu mai știu. Poate să fii băiat. Ești băiat?

IOANA

Da! Clar. Adică... sunt ca un băiat. Doar când o să fiu mare, o să fiu altfel.

PETRU

Cum, altfel?!

IOANA

Altfel! Așa, ca Mara. Și ca mama. Da, ca Mara.

PETRU

(siderat, dar nevoit să accepte)

Da, Mara e ok. Deci, vii?

IOANA

Vin.

INTERIOR. CĂSUȚA DIN COPAC - ZI

PETRU

O-ho! Ei, na! Ce... Ioana?

Ioana... stai pe loc.

Stai și du-te urgent după... ăăă... cineva.

După Andrei. După... toată lumea. Ia-l și pe Profesor!

IOANA

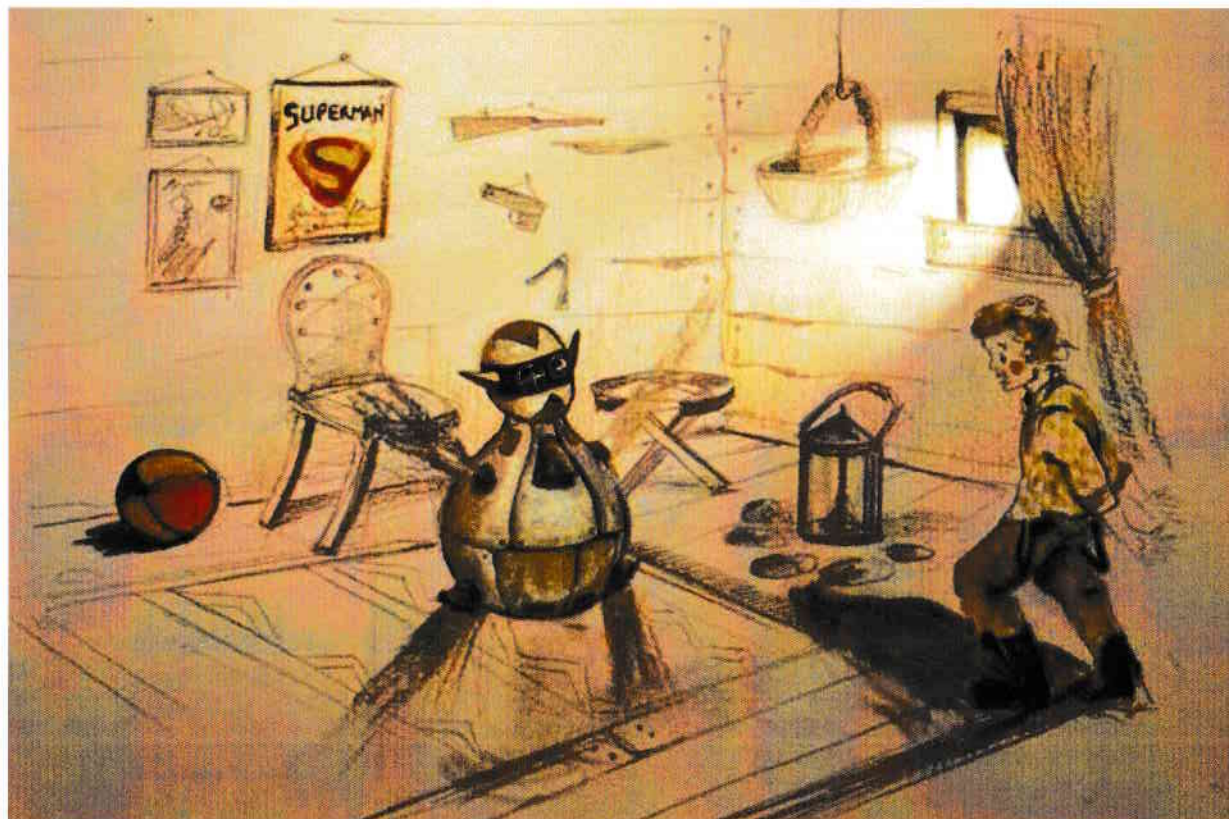
De ce, ce e acolo, vreau să văd!

Oricum, nu înțeleg.

Să stau, să mă duc... Vorbește corectent!

PETRU

CO-E-RENT. Acum, du-te. Vezi dup-aia.

Cei patru se află pe penultima treaptă care duce la ușa căsuței din copac.
Petru face un pas timid înainte.
Andrei (12 ani) își întoarce șapca cu cozorocul la spate.
Mara (14 ani) mijeste ochii.
Ioana o prinde pe Mara de mână.
Toți trei, Andrei, Mara și Ioana, mai urcă o treaptă, sincron.
Profesorul Tudor (65 de ani) îi oprește blând, dar ferm.
Roboțelul se oprește brusc din mișcări, în lumină.
Deschide ochii - blânzi, frumoși, expresivi și luminoși.
Familiar.

FarGon

(cu vocea lui Petru)

CO-CO-E-RENT... Vezi dup-ai...

ANDREI

Petru...? Tu ai vorbit?

PETRU

Aaa, nu. Aia e, că nu.

IOANA

Petru nu minte!

ANDREI

Aha... aoleo, uitasem! Deci... Petrule, chestia asta vorbește... cu vocea ta!

Copiii se strâng în semicerc, la o distanță respectabilă și încep să vorbească toți odată, neinteligibil. FarGon se uită la fiecare dintre ei, schimbând expresiile ochilor și atitudinea corpului la fiecare secundă.

Mara restabilește ordinea printr-un semn și își asumă rolul de ambasador.

MARA

(arătând spre fiecare)

Andrei. Petru. Ioana. Mara.

FarGon

(cu vocile fiecăruia dintre copii)

FarGon. FarGon. FarGon. FarGon.

IOANA

(concluziv)

Da. Chestia... FarGon vorbește. Cu vocile noastre! Su-per!

Cu greu, Profesorul își face loc în căsuță...

FarGon

Robot mare!

PROFESORUL

Eu sunt Profesorul Tudor, de pe Pământ.
Noi suntem oameni!
(arată spre copii)

FarGon

(cu vocea Profesorului)

Profesor e un oamen! Su-per!

IOANA

(triumfător)

Oamen!

Petru îi face semn să tacă.

